

Kosta Jakić (1997) je belgijski pijanista i dirigent poreklom sa naših prostora, koji je sa magna cum laude diplomirao na Kraljevskom konzervatorijumu u Antverpenu, odsek za klasični klavir. Svoj odnos prema muzici i prema svetu gradi na specifičan način, daleko od uobičajenih muzičkih takmičenja i solističkih koncerata. Istražujući mesto klasične i eksperimentalne muzike u današnjem svetu, svoje istraživanje zasniva na analizi mesta muzike u uslovima pritvora, determinizma i ograničenja. Nastupao je u najvećem litvanskom zatvoru sa organizacijom „Pogled u zvezde“ i na mestima koncentracionih logora iz Drugog svetskog rata. Njegovo istraživanje uloge muzike u svetu logora iz Drugog svetskog rata, njene suštinske i često skrivene uloge, dovelo ga je do [Simona Gronovskog](#), preživelog pripadnika jevrejske zajednice koji se kao 10-godišnji dečak spasao Aušvica skokom iz voza koji je tamo odveo bespovratno ostatak njegove porodice. Simon Gronovski, doktor pravnih nauka i veliki borac za mir i toleranciju, je i samouki jazz pijanista. Sa njim je Kosta od tada sarađivao razmenjivanjem na ovu temu, kroz koncerte i dijaloge. Ivan Put, bivši urednik fotografije najvećeg flamanskog lista *De Standard*, upravo dovršava film na temu međugeneracijskog susreta Simona i Koste.

Kosta trenutno studira medicinu na Slobodnom univerzitetu u Briselu (ULB) i potpredsednik je Belgijskog lekarskog simfonijskog orkestra koji je inicirao. Nastavljujući svoja istraživanja o ulozi muzike u uslovima logora i zatvora, kao i u svakodnevnom životu, nastavlja aktivno da uvodi muziku u zatvore sa organizacijom „[Pogled u zvezde](#)“. Njegov susret sa renomiranim kompozitorom [Frederikom Rževskim](#) iz SAD koji je stvorio žanr „[speaking pianist](#)“/pijanista koji govori, naveli su Kostu ne samo da tumači *De Profundis*, komad za „govorećeg pijanistu“ zasnovanog na tekstovima Oskara Vajlda napisanih tokom njegovog boravka u zatvoru, već i da analizira neophodnu korelaciju između klasične muzike i eksperimentalne muzike u današnjem svetu. Odatle uvodi ovu korelaciju u svoje muzičke programe. Ova potreba i strast doveli su ga do poznanstva sa jednim od najvećih mladih pijanističkih talenata našeg vremena, Lukasa Geniušasa sa kojim deli strast prema Rževskom, ali i prema povezanosti, neophodnosti i važnosti mešanja eksperimentalnih dela ovog kompozitora sa klasičnom muzikom.